

CATALUNYA GRÀFICA

50 CTS

Forn de Sant Jaume SA

Propietària de la marca de fàbrica

Pa - Romeu

Pastisseria • Confiteria

Bomboneria • Vins

Licors i Xampanyes

Llibreteria, 3

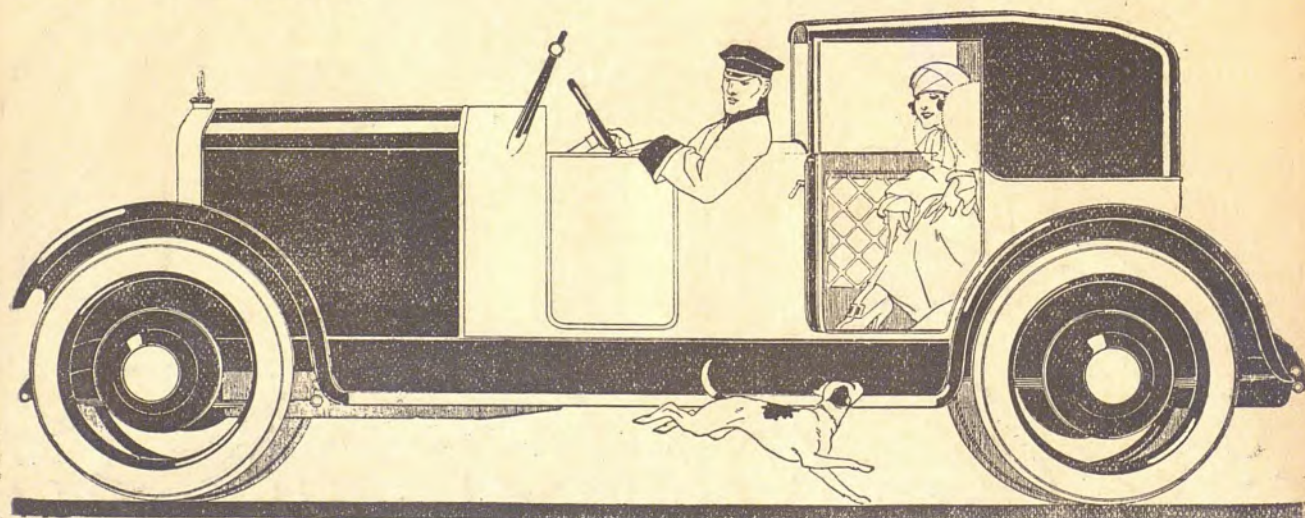
Passeig de Gràcia, 7

A - 2441

A - 4582

Fàbrica: Vich, 1, 3 i 5 (Gràcia)

CHEVROLET

La mellor marca i

La més econòmica

Importació
Exportació
Despatx de barcos
Consignacions

Rossend Oriach

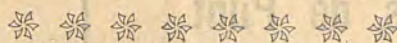
AGENT DE DUANES

LLAUDER, 1, entressol

(CANTONADA P. ISABEL II)

BARCELONA

TELÈFON A. 3976

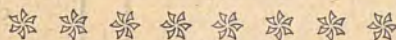
**Agència de Cobrances
i Repartiments**

Antoni Campmajó

CARRER D'AVELLÀ, 3, 1.er, 1.^a

TELÈFON 2258 A

Servei especial en l'impressió i repartiment d'ESQUELES MOR-TUÒRIES • Extens assortit en RECORDATORIS; impressió es-merada • COBRANCES i REPAR-TIMENTS de tota mena, fets amb gran cura i rapidesa • SERVEI RÀPID - GARANTIA ABSOLUTA

**MAGATZEMS
SANTA EULALIA**

EXTENS
ASSORTIT EN

CAMISES

CINTURONS,
GÈNERES DE PUNT, etc.

VARIAT ASSORTIT

EN **CORBATES**

**l, Boqueria, l
BARCELONA**

JAUME MERCADER

JOIER

Passeig de Gracia, 46 - Barcelona

**MAGATZEM DE DROGUES
DE**

Morera i Santamans

COLONIALS • PERFUMERIA • PRODUCTES QUÍMICS
PINTURES i CARBUR DE CALCI

TELÈFON 1901 A.

Hospital, 40, 42 i 44

BARCELONA

CAMISERIA "IDEAL"

Sant Ramon, 9 - Sucursal: Sant Pau, 74 bis

BARCELONA

GÈNERES DE PUNT

PERFUMERIA • GUANTS I PARAIGÜES
COLLS • PUNYS • CORBATES I CAMISES
MITJES DE SEDA

• • • • Preus sempre econòmics • • • •

Fàbrica de Gèneres de Punt

SECCIÓ
DE DETALL

Especialitat en articles fins

Ronda Sant Antoni, 47 - Telèfon 4745 A.
BARCELONA

Industrial Bolsera, S. A.

Confecció de Bosses i de tota classe
d'Envoltoris de paper. - Fabricació
de Paperets, Serpentine, Boles de
Neu i altres articles per a Festes de
Carnaval. - Papers de totes classes.
Bosses berenar per als excursionistes.

Sant Pau, 83 Telèfon A 4013

BARCELONA

Lluís Millet

CATALANESQUES

PER A PIANO

Himne - Ballet - Humorada - Complant - Jovenívola
Brindis - Tristesa - Empordanesa - Torrent avall.

Ptes. 4

UNIÓ MUSICAL ESPAÑOLA, FILIAL DE BARCELONA
CONCESSIONARI: FRANCISCO MARTÍ, PORTAL DE L'ÀNGEL, 113

Catalunya Gràfica

AVISOS

A fi i efecte de que tots els catalans i aimants de
Catalunya puguin cooperar a la nostra obra
de nacionalisme i cultura general, acceptarem
Per a Barcelona les següents subscrip-
cions:

Mensuals	1'75 ptes.
Trimestrals	5' — »
Semestrals	9'50 »
Anyals	18' — »

Per a fora de Barcelona únicament
admetrem subscripcions

semestrals i anyals

Per a l'estranger

Semestrals	18' — ptes.
Anyals	30' — »

Sempre amb dret als números extraordinaris
i a les **GUIES** dels bells indrets de Cata-
lunya que aviat començarem a publicar en
forma manual

Paraigües

CARDÚS

Portaferriça, 10
BARCELONA

CAMISERIA SANS

BOQUERIA, 32

Gran baratura de preus

CATALUNYA GRÀFICA

REVISTA CATALANA D'INFORMACIÓ NACIONAL I ESTRANGERA

Sortirà un cop cada quinze dies

FUNDADOR I DIRECTOR: JOAN GUASCH I RIUS

Fontanella, 13. Telèfon: 2258 A.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: FONTANELLA, 13

Telèfon: 2258 A. • Apartat de Correus n.º 10

NÚMERO ATRASSAT 60 CÈNTIMS

ANY II

BARCELONA, PRIMERA QUINZENA DE FEBRER 1923

NÚM. 23

SUMARI: Problemes de la llar: Causes que minyen l'encís de la llar: Diversitat de llengua, per Ivon l'Escop. • La fada de roses, per J. Verdager. • Jugant, per Joan Maragall. • Somni temptador, per M. Valldeperas. • Saltant i ballant. • Felicitat, per A. Mestres. • Centenari del naixement de l'eminent doctor Lluís Pasteur. • El Centre Excursionista de Catalunya: Als excursionistes, per Mossèn Verdager. En Cèsar August Torres, president. El xalet d'Ull de Ter. El xalet de la Renclosa. La Catedral vista des del carrer del Paradís. • Actualitats: El centre per J. G. • Actualitats barcelonines: La banda orquestra municipal a la plaça del Rei i IX aniversari de la «Quinta de Salut l'Alianza». Exposició de ceràmiques d'En Josep M.ª Sol. Les cases barates dels periodistes. Entrega al governador de la vara de comandament per l'Alcalde i veïns de Dénia. Les millors de la ciutat: Autocamions per a transportar la carn. Els nous tranvies de Sant Andreu i Horta. Els autoòmnibus de l'Hospitalet i Sant Adrià. La festa dels Sants Reis d'Orient: Cavalcada organitzada per l'Ateneu Obrer del Districte II. Visita a l'Alberc del Parc. Festes a la Casa de Caritat. • La diada de la nostra llengua. La llengua i la paraula, per J. E. Parla Gloriosa, per A. Balasch. La Gran festa a la plaça de la Cascada del Parc. La banda municipal i els orfeons. Enlairament de la bandera catalana a la tinència d'alcaldia d'Horta. Entrega de la bandera catalana als senyors Tussell i Cararach. • Inauguració del Casal Nacionalista de la Barceloneta, per R. Presidència. Via fora els polítics vivedors. Les nostres institucions de Cultura, per G. L'Orfeó Català, En Joaquim Cabot, president. L'Acadèmia de Bones Lletres. En Francesc Carreras i Candi, president. La Lliga del Bon Mot, Ivon Escop, fundador. Teodor Dostolevski, autor de la novel·la «Els Germans Karamarov», Jacques Copeau, autor de l'escenificació de la susdita novel·la. En Pous i Pagès, autor de «Sants i Diables». Scheherazak, ballet. Festa al Masnou: Homenatge a D. Joan Mirambell i Bertran. • Salve, per Miquel de Palol. L'Omnipotència, traducció d'En Bassegoda. Els nostres pintors: Exposició Raurich, per P. C. Visió Mediterrània, Primavera. • Girona. • Esport: Futbol, Hockey, per R. Partit Júpiter-Terrassa, Nuremberg contra el F. C. Barcelona, L'Equip francès d'hockey, Una bona jugada.

PROBLEMES DE LA LLAR

CAUSES QUE MINYEN L'ENCÍS DE LA LLAR

DIVERSITAT DE LLENGUA

Poques coses hi ha en el món tan íntimes i plenes de dolçor, com la conversa amical, entre el marit i la muller, en el sagrat de la llar. Perquè aquell estar segur a casa mateix, lluny de les mirades i cobejança dels estranys, aquell llegir, sense enigmes, en la mirada serena i confiada del cònjux, i aquella música, que no para, de paraules i converses, són enteses només d'apuntar-ne el sentit, donen a la llar un encant superior al que pugui tenir qualsevol altre indret del món, per grat i platxerios, que se'l vulgui suposar.

I un dels motius més grans de benestar que es troba en la llar; radica en la facilitat i rapidesa amb que una ànima es possessiona d'una altra ànima. Quan entre mirada i mirada s'hi interposa un petit núvol, un dubte, un recel, aleshores l'encant de la llar se'n va per terra, i ço que era un niu de repòs, comença a ésser un grilló de tortura, que més estreny, quant més apreten' el recel o el dubte. I si entre paraula i paraula s'hi interposa un obstacle, el nus d'una llengua estranya, aleshores aquella facilitat d'in-

tel·ligència es troba agreujada, a cada instant, per la dificultat de comprensió, que, a cada moment, sense que es pugui evitar, s'anirà repetint.

Perquè cap llengua es compenetra amb una altra llengua, ni en sons, ni en girs, en fonètica, ni en arquitectura. Això fa que entre esperit i esperit, de dos que parlen una distinta llengua, hi ha mai una perfecta compenetració, sense haver hagut de violentar, per arribar-hi, les fibres de l'oïda o de l'esperit.

I això que no té relleu en una conversa comercial, ni en una conversa indiferent, per la mania d'interès que en té un comerciant o un transeünt, ens arriba a l'ànima si es tracta d'una persona amada. No en els primers moments de l'incendi amorós, que, com l'amor, s'alimenta de dificultats, com més entrebancs trobi més encara s'anirà abrandant. No en el període tràgic i èpic de conquesta, en el qual, com no es té la possessió de l'amat, tots els camins de l'heroisme hi porten. Però si en la possessió de la cosa amada aleshores, que ja tenim ço que volíem, qualsevol cosa que ens en dificulti o distregui la possessió, és, per a nosaltres, motiu de fatiga, de pena, i fins d'insubordinació. I la incomprensió entre dues llengües, o el ròsseg, la manca d'ajustament entre llengua i llengua, són un motiu constant de fatiga o desenganç.

Advertim als nostres amics que poden encarregar-nos les tapes pel volum corresponent a l'any 1922.

Costaran les tapes soltes ... 6 Ptes.
Tapes i enquadernació 9 »

Els nostres subscriptors gaudiran d'un 20 % de descompte.

A tots els qui ens fassin enquadernar el volum els servirem al preu corrent els números que necessitin per a completar-lo.

En el núm. 24 publicarem

Festa de l'Orfeó Català commemorant el VIIe centenari del naixement del Gran Rei En Jaume I.—Festa dels Amics de la Litúrgia a S. Cugat del Vallès.—Festes dels Pomells.—Festes de Carnaval.—Lluita antipalúdica del baix Llobregat.—El Monestir de Vallbona de les Monges.—La qüestió del Marroc.—La Reineta espera, per El Noi de Llevaneras, amb il·lustracions d'En Lluís Masriera.—El primer president constitucional de Polònia.—Les reparacions.—Es imminent la publicació de la història de la Plaça de Catalunya que rebran de franc tots els que hagin pagat un any de subscripció

I això es fa més agut perquè és incurable. Els accents del propi idioma nadiu els portem arrapats a la gola, sense que ens sigui possible poder-nos-en alliberar mai. Els girs del propi llenguatge els tenim esculpits amb lletres de sang en l'ànima, i, una altra llengua que parlem, sempre resulta, per al nostre esperit, una llengua forastera. Com la fesomia, com el metall de la nostra veu, així la portem clavetejada al cor la llengua mare. I d'allí no se'n mou.

Per això, entre marit i muller, de parla distinta, es troben sempre, en els moments sobtats, quan no tenen apenes temps de pensar, amb una dissonància de so, o de comprensió. En la idea, distints. En l'emoció, distants. En la intimitat, forasters. En el dolor, amargats. En l'amor, torturats.

Sempre amb un séc al front. Amb una argolla al cor. No és causa, la dualitat de la llengua, del divorci dels esperits, en una llar; però si prepara els camins que tomben fora de la llar, i pels quals es passeja, sovint, l'esperit incompres o mal aclimatat. En la llar interior, per la dualitat de llengua, hi manca quelcom, que hom no s'explica, trobant-s'hi tot, «en què consistirà».

IVON L'ESCAP.

LA FADA DE ROSES

(VIVES)

Que bonica n'és la mar,
que bonica en nit serena;
de tant mirar lo cel blau,
los ulls li blavenen.

Hi davallen cada nit,
amb la lluna, les estrelles,
i en son pit, que bat d'amor,
gronxades se breuen.

Tot escoltant l'infinit,
sa dolça música ha apresat;
n'apar lo mirall del cel
lo cel de la terra.

Ahir vespre la vegí
com dormia en la maresma,
com dormia capdellant
escuma i arena.

Los coralers de Bagur
coralen dins llurs barqueta.
Coralers, si m'hi voleu
fareu bona pesca.
Si voleu saber qui só,
só una fada empordanesa.
Les façes del Pirineu
me diuen Sirena.

Quan ells se tiren al fons
jo'n sortia amb les mans plenes;
ells trauen rams de coral,
jo aquest ram de perles.

J. VERDAGUER.

JUGANT

(PUJOL)

«Campaneta, la ning-ning,
qui la troba? no la tinc.»
—Quina és la prenda amagada?
—Un'ànima enamorada.—
Va acudí un eixam de noies
aixerides, alegroies,
com les mosques a la mel.
—On és, per cel o per terra?—
Jo els ulls mirant amb fal·lera
d'una, la més encisera,
vaig dir mig rient:— Per cel.—

JOAN MARAGALL.

SOMNI TEMPTADOR

Un pomet de llessamí
varen dar-me per guarní
la taula mia;
a l'estar en el gerret
va caure poc a poquet
on jo escrivia.
Mon pensament enfosquit
per un fort i trist neguit,
s'enterbolia,
quan aquella gran blancó
va donar-me inspiració
i gosadia.
Tota aquella formosor
i la pura i bella olor
que s'espergia
va portar a mon cervell
un poema dolç i bell
per a l'ainia.
El poema diu: «Amor,
aqueix somni temptador
que dins mi nia,
me l'inspirà el llessamí
que vau dar-me per' guarní
la taula mia.

M. VALLDEPERAS.

SALTANT I BALLANT

(LLETRA POPULAR)

*Saltant i ballant anem a Betlem,
que allí en un pessebre l'adorarem.*

Nit d'alegria la nit de Nadal,
puix Jesús es mostra sota d'un portal.

Josep i Maria estan contemplant
a l'hermós Jesús, de fret tremolant.

El bou i la mula, jaient al voltant,
a l'Infant Jesús estan escalfant.

Dins de l'establia l'Omnipotent
posat entre palles està molt content.

FELICITAT

Asseguda vora el gòtic finestral
va cantant la Castellana,
va cantant cançons d'amor i va filant,
va filant el floc de llana.
Tot filant i tot cantant aixeca els ulls
i amb amor guaita la plana;
lentament devalla el sol darrera els monts
i es tenyeix el cel de grana.
D'allà baix, d'entre la calma de la vall,
puja el sò d'una campana
que senyala la oració més grata a Déu
i a la Verge sobirana.
De cantar i de filar, tantost la sent,
ha deixat la Castellana,
i aixecant els ulls al cel diu la oració,
la més bella i més cristiana.
«Senyor Déu de terra i cel, obra ton cor
al qui't prega i t'ho demana;
compadeix-te d'orfanets i desvalguts
i el qui's dol de fred i gana.
No't demano res per mi, que tinc bé, més
que no té criatura humana;
tinc l'amor del meu espòs, mon dolç amic,
tinc cançons i flocs de llana».

APELES MESTRES.

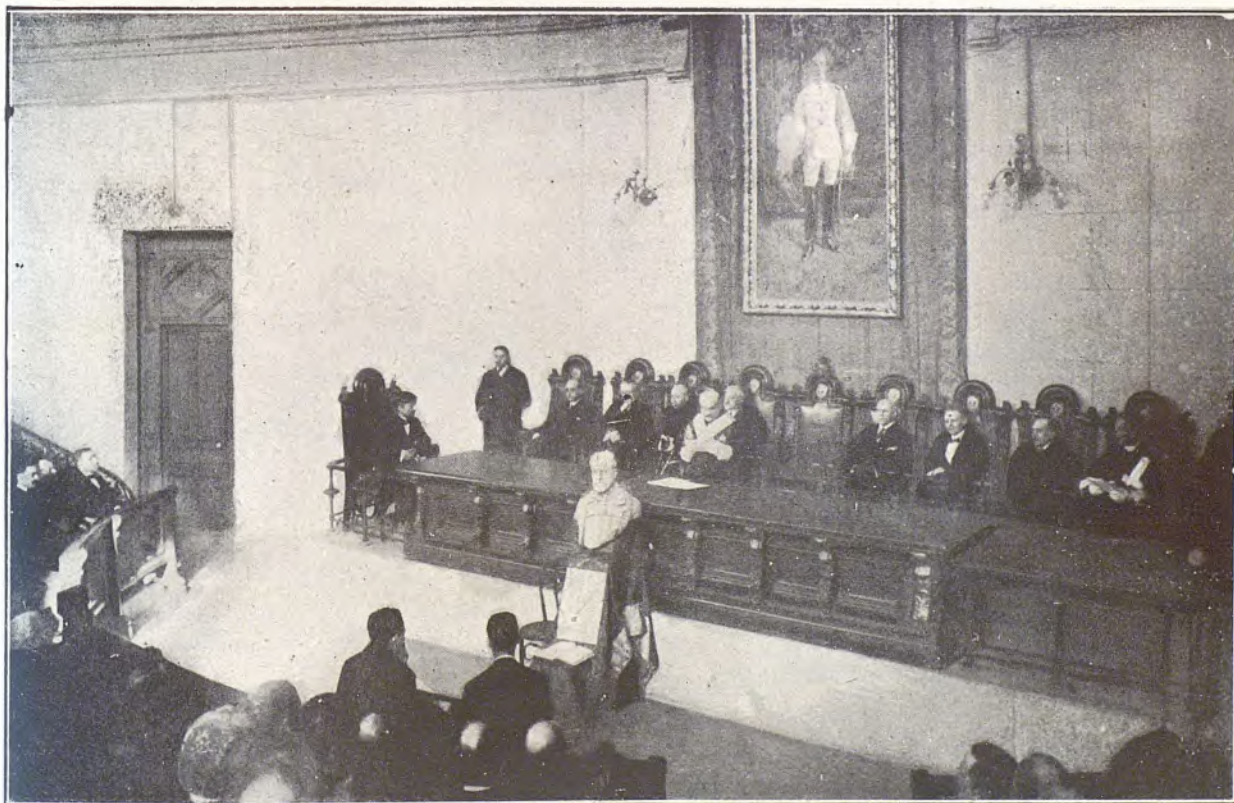
CATALUNYA GRÀFICA

Any II

Núm. 23

CENTENARI DEL NAIXEMENT DE L'EMINENT DR. LLUÍS PASTEUR

En l'anfiteatre de la Facultat de Medicina va celebrar-se el dia 13 de gener una solemne sessió per a commemorar el centenari del savi Dr. Pasteur, anomenat el pare de la bacteriologia. És l'home a qui en vida li han sigut dedicats més monuments. El record del il·lustre savi francès serà perdurable. A Barcelona la solemnitat fou presidida pel doctor Martínez Vargas, el nostre president de la Mancomunitat i l'alcalde senyor marquès d'Alella. Parlant-hi el Dr. Pi i Sunyer i el Dr. Petit, representant de l'Institut Pasteur, de París.

Fot. Sagarra.

EL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

ALS EXCURSIONISTES

¿Per què a les fulles d'eura esmaragdines
Déu la figura los ha dat del cor?
Perquè, amigues fidels de les ruïnes,
los donan l'abrigall del seu amor;

perquè serveixan d'aspre a les que cauen,
a les que's tenen dretes de mantell,
de sudari florit a les que jauen,
cansades de parlar-nos del temps vell;

perquè ab sos rinxos i garlandes verdes
sian tapis de l'abside trencat,
i amaguen del vell frontis les esquerdes,
arrugues ab que'ls segles l'han llaurat;

perquè, en seguici de la aèrea arcada,
l'acompanyen pels aires en son vol
i, ab sos braços d'esposa enamorada,
se lligan al pilar que resta sol;

i per vestirlo en sa iversal nuesa
li posen randes de sos brots novells,
d'ont penjan com adornos de viudesa,
de raims d'atzaveja los joiells;

perquè l'alt capitell que'l temps esfulla
devorant ses figures afamat,
no sembla ab nou relleu i ab nova fulla,
testa aon lo cabell ha rebrotat.

Quan mor un roure vell en la rourada,
si l'eura, sa estimada, 'l sobreviu,
en ses branques i tronc penjada's queda,
convidant als aucells a fer-hi niu.

En Cesar August Torras, president actual i soci fundador.

Los braços seus amaga, d'amor boja,
de sos braços amants ab la verdor,
bosquetana Semíramis que estoja
la pols de son marit dintre son cor.

I vessant vida, somnis i cantúries,
aquell cadencer immens sembla vivent,
i la tomba del rei de les boscúries
és lo bressol d'un altre món naixent.

De Catalunya l'arbre viu encara,
si és vell, grat sia a Déu, no és moridor,
lo fruit daura sa cima com suara,
i està com sempre sa brancada en flor.

El Xalet d'Ull de Ter propietat del C. Excursionista.

El Xalet de la Renclusa propietat del C. Excursionista.

Mes, pervertir i ufanós que sia'l roure
té en sa immensa capada algun secall,
i les ones del temps, que el fan somoure,
sempre algun brot ne tiren riu avall.

De vent cada alenada lo despulla
d'un tros d'escorça o d'una flor gentil,
i aixís de brot en brot, de fulla en fulla,
los cabells roba la tardó al abril.

¡Que fulles cauen de la patria historia!
¡del front de Catalunya, que brillants!
¡que raigs de llum del carro de sa glòria,
astre d'amor de tots los catalans!

Ja un alt castell, ja un monestir s'ensorra,
ja's pert, com una joia, una costum,
ja un suntuari divinal s'esborra
amb lo vas d'or perdentse lo perfum.

Ja vella cariatide cansada
l'arquivolta del temple deixa anar,
i pedra que avui pert la portalada,
demà per terra tirarà l'altar.

La gòtica finestra coronella,
si veu torce'l pilar que la sosté,
també torçada acluca sa parpella
divina, que una fada desclugué.

De segle en segle'ls monuments s'esfloran,
¡ay! son ramells que passen de mà en mà,
los ulls amants cada matí n'anyoran
algun, que aquella nit s'esllavissà.

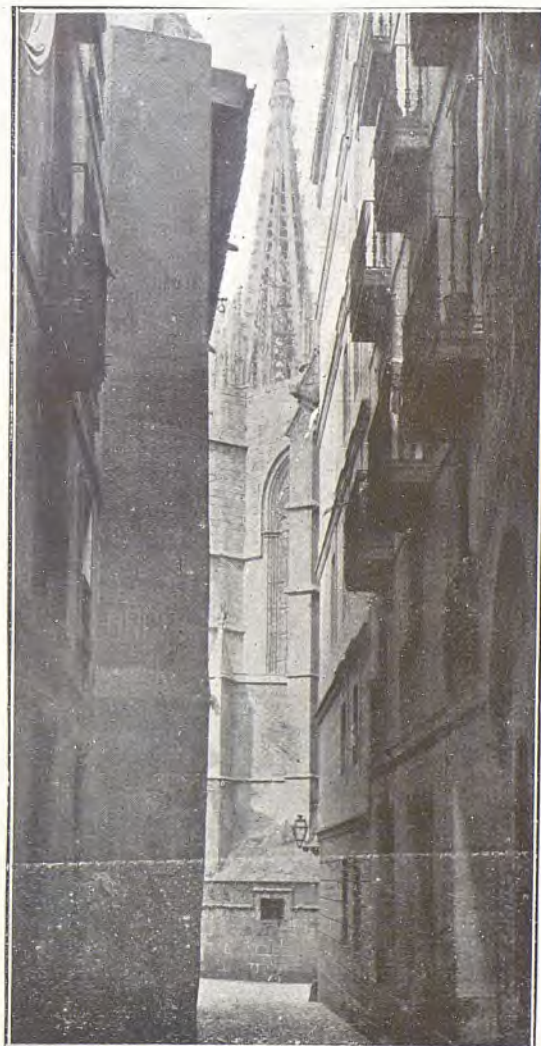
La orella anyora'l càntic que s'oblida,
i al avi que'l cantava anyora'l cor,
i a cada flor que en terra cau marcida,
i a cada estrella que en lo cel se mor;

i als absis de la plèyade de Balmes,
i als cantors de l'esbart de Piferrer,
i'ls que, allà dalt floreixen ja com palmes
que abrigà un dia'l català llorer.

Excursionistes, que pel pla i la serra
en lo camp de la pàtria espigolau,
ajudau-me a collir lo que és a terra,
ajudau-li a servir lo que li cau.

Puix vostre cor en son passat s'abeura
aconhortau-la de tan bé perdut,
per ella sou vosaltres un brot d'eura
que s'cnfila amorós a son escut.

JACINTE VERDAGUER, PVRE.

La Catedral des del carrer del Paradís, vista presa sobre la pedra col·locada davant mateix de la Portalada del Casal del Centre Excursionista de Barcelona i que assenyala el lloc més alt de la nostra ciutat vella.

ACTUALITATS BARCELONINES

EL CENTRE
EXCURSIONISTA
DE CATALUNYA

El Centre Excursionista de Catalunya té 33 anys de vida, de sembrar arreu, per tots els indrets de la nostra estimada terra, la llevor que ha esclatat en gaia florida fent a sa veu conservar i restaurar els monuments, i, des dels més alts cimals a les valls més tenebroses, ressona el crit de Pàtria que'ls seus fundadors cofois de la seva obra fan sentir caminant envers un ideal noble; el renaixement cultural i amb ell la personalitat de nostra terra.

Amunt sempre nostra via vers el cim; sens parar correm tots, excursionistes catalans, a redoçar-nos a l'escalf del Centre Excursionista i treballem tots per oferir als esdevenidors la nostra obra, que serveixi de nova graonada per continuar amunt la seva marxa ascendent vers el cim, sempre atraient,

La Banda-orquesta Municipal, dirigida pel seu mestre Lamotte de Grignon, donant un dels seus concerts matinals i populars a la plassa del Rei. La gran gernació assistent a l'acte palesa l'interès i estimació que sent el nostre poble per la renomnada banda i pel seu mestre director.

Grup d'autoritats i socis protectors assistents a l'àpat amb que la «Quinta de Salud La Alianza» celebrà el seu IXe aniversari.

mai assolit, com atraient és nostra tasca i no assolida encara la nostra finalitat.

El 7 d'abril de 1891 es reuniren per primera vegada en Junta general els socis del novell Centre Excursionista en el carrer del Paradís, número 10, on encara continua. Les obres d'engrandiment començaren l'any 1903, deixant al descobert les monumentals columnes de l'antic temple d'Hèrcules, reconstruint la galeria gòtica; coincidí aquest fet amb l'elecció per primera vegada per al càrrec de president de l'entusiasta i benemèrit excursionista En César August Torras, que encara avui continua sortosament ocupant-lo. Des d'aquella època la vida del Centre és ràpida i vigorosa, avui són uns dos mil socis, celebra exposicions de fotografies, excursions, sessions,

conferències, curses, exports de neu, enguany se celebra a la Molina; té a més seccions d'enginyers i arquitectes.

L'any 1907 començaren les obres del xalet-refugi d'Ull de Ter, inaugurat en 1909 i en 1911 el de la Renclusa a les Muntanyes Maleïdes. Com a ressò de les tasques del Centre es fundà el Centre Excursionista del Vallès.

En 1910 celebra el primer Aplec excursionista a Poblet, del qual neixen els successius Congressos Excursionistes catalans celebrats. En el 1911 organitza el primer Concurs fotogràfic i celebra els grans concursos d'exports d'hivern a Ribes, convertits en internacionals des de l'any següent.

En son Butlletí s'hi han anat aplegant treballs i treballs alguns

de ells de veritable importància, constituint els seus 37 volums apareguts una notable font de dades per a tots els que es preocupen de les més importants manifestacions de la nostra cultura i de la nostra activitat intel·lectual. Té una molt notable e interessant biblioteca.

Han sigut presidents del Centre els Srs. N'Antoni Rubió i Lluch, En Francisco de S. Maspons i Labrós, En Jaume Massó i Torrents i En Lluís Llagostera Pascual; tots ho han fet molt bé.

Heu's aquí, doncs el que és i lo que significa el nostre primer Centre d'excursionistes. Fem vots per a que ben aviat pugui el Centre assolir el seu ideal.

J. G.

1. Inauguració de l'Exposició de ceràmiques d'En Josep M.ª Sol.
Presidí l'acte el nostre alcalde popular.

2. Les cases barates dels periodistes. Agrupació de la Salut. Visita dels socis.

5. Entrega al governador de la vara de comandament oferta per l'alcalde i veïns de Dènia.

LES MILLORES DE LA CIUTAT

Auto-camions per a transportar
la carn.

Les autoritats i representants
de l'empresa.

Els nous tranvies desti-
nats a fer el servei de Sant
Andreu i Horta. És una mi-
llora d'absoluta necessitat i
que seria molt convenient
fos ja un fet definitiu.

Auto-òmnibus que fan el trajecte
Hospitalet i Sant Adrià, passant
per les Corts Catalanes, Plaça Uni-
versitat i Plaça Catalunya, Rondes,
Arc de Triomf i carretera de Mataró.
Aquest servei de gran necessitat
serà una bona millora quan s'hagin
posat d'acord l'autoritat municipal i
l'empresa, i de consegüent pugui fer-
se amb tot comodiment, fent para-
des allà on l'autoritat cregui més
convenient pel bon servei del públic.

LA FESTA DELS SANTS REIS D'ORIENT

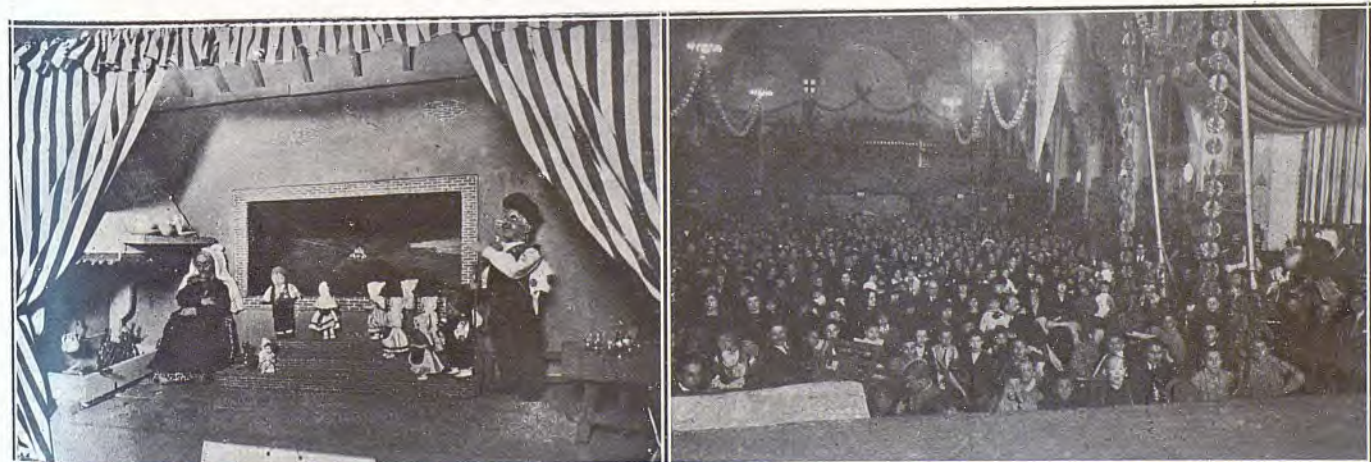

La cavalcada organitzada per l'Ateneu Obrer del Districte Segon. Els dignataris muntats a dalt dels grans elefants. Sant Melcior el rei blanc i el seu acompanyament

Una de les carroçes

Els Sants Reis visitant l'Alberc del Parc. Repartiment de les joguines

La diada dels Reis a la Casa de Caritat. La casa pairal convidant a la mainada a visitar el pessebre de Nadal. El públic qui assistí a la festa que en homenatge als Sants Reis va celebrar-se el dia de llur festa

LA DIADA DE NOSTRA LLENGUA

7 DE MAIG DE 1923

La llengua està per damunt tots els individus. La paraula, al contrari, depèn tota de la veu de cada ú. Apagada una paraula, resta, sens inmutar-se, la mateixa llengua. Fosa o desapareguda la llengua, es fonen i desapareixen les paraules. La llengua és estimable perquè és tota l'herència que ens lleguen tots els ancestrals.

L'honra de l'home una paraula perd.

L'honor d'un poble cau, si es rebaixa la seva llengua.

La paraula és la llengua d'home.

La llengua és la paraula d'acció.

Sentint a un home sabreu ell.

Sentint una llengua coneix el poble.

Poble que sa llengua cobreix cobra a si mateix.

Poble que sa llengua deixa, mateix es perd.

Ai del poble que no estimi la llengua, i mira indiferent com se li arrossega pel fang, es tira lloïls, i, dia vindrà que, mut i orb, si encara viu, serà tractat com clau.

La llengua, si no és la llum no hi ha llibertat sens ella, si no és la vida, no hi ha vida si ella no resumeix la vida, llibertat i gràcia de tots els homes que han estat.

A cada punt milers de paraules neixen, i a cada instant milers de paraules moren; com els glòbuls i els glòbuls blancs en constant lluita, mots infectes i mots modreixen i desnodreixen constantment els idiomes, deixant en camí la vida, la Llengua

Dins de les venes, vida és sang,

Vida pels d'ara els que vindran;

Vessada és mort.

Les venes i artèries de la llengua són el poble. I tota paraula que es separa d'aquest element glòria vida — com sang fora de les venes, — encara que es recull en literatura, és sang estèril, difosa, sense força, morta. Heu el perquè únicament és reproduïen les llengües populars aquí perquè les llengües literàries es van vitalitzar — per còpules inoculacions de sang — a mida que s'acosten a les parles populars.

J. E.

La gran festa a la plassa de la Cascada del Parc

PARLA GLORIOSA

Lema: *La nostra.*

Què tens, parla encisadora;
què tens, o llengua immortal,
què el teu verb el cor m'arbora
i em fa sentir l'ideal?

Què tens, parla gloriosa,
la del català terreny,
parla gentil i amorosa
plena de gràcia i de seny?

No ets, com altres, ploranera,
i en tos nervis hi ha virior;
bella, expressiva i sincera,
cap et guanya en formosor.

Els teus mots a frec de llavis
són sonors i transparents
i no saben dir agravis
perquè clars són i serens.

Ets la llengua viva i noble
d'una raça de gegants;
la parla franca d'un poble
d'herois, poetes i sants.

A Mallorca amb tu dictava
ses lleis En Jaume Primer,
i en català fustigava
a son rei, En Fivaller.

En català sos cants místics
Llull el Beat escrigué,
i els seus himnes eucarístics
i ses odes Verdagué.

La Banda Municipal i els Orfeons

En català em diran pare
els meus fills i em cridaran,
que honorar la llengua mare
serà el primer que apendran.

I desitjo que quan mòria
i m'ungeixi el capellà
preparant-me per la glòria,
que m'exhorti en català.

Mare parla catalana,
transparenta com el cel:
tu seràs i ets la fontana
que regala sempre mel.

Tu l'estrella diamantina
de colors tornasolats;

la llengua bella i divina
d'harmoniosos esclats.

Tu, entre totes, la maga,
la de l'encís misteriós,
pomell de flors que ubriaga
pel seu perfum i colòs.

Tu la roca cantelluda
on s'estrella el temporal
sens poguer veure't vençuda
perquè t'alces immortal.

Tu la gavina lleugera
que s'envola mar enllà,
portant a terra estrangera
la veu del poble germà.

A. BALASCH TORRELL

La sessió solemne celebrada al Saló de la Ciutat, en la que hi parlaren els senyors Francesc Moliner, diputat de la Diputació de València; Martí Esteve, del Consell Directiu de Nostre Parla; Joan Vallès, president de la Diputació de Barcelona; Manuel d'Espinosa, de la secció valenciana de Nostre Parla, i J. Ruiz Porta, de l'Associació Protectora de l'Ensenya Catalana.

En català m'adormia
la mare amb dolces cançons,
i en català jo aprenia
les primeres oracions.

Catalans i rossanes
de la meventut,
són i seralanes
les rimas en llàüt.

En català a n'a l'aimada
els meus amors li vaig dir
i ella amb la parla nostrada
va donar-me també el sí.

Entrega de la bandera catalana als regidors senyors Tusell i Cararach, els qui feren entusiastes parlaments agraint l'ofrena i enaltint la nostra senyera

Fotos Sagarra

Enlairament de la bandera Catalana al balcó de la tinència d'Alcaldia d'Horta

INAUGURACIÓ DEL CASAL NACIONALISTA DE LA BARCELONETA

Presidència de la festa. D'esquerra a dreta senyors D. Pere Rahola, D. Ferran Fabra, D. Francesc Cambó, D. Raimon d'Abadal, D. Joan Ventosa i Calvell i el Dr. Alomar, president del Casal.

La inauguració del Casal Nacionalista de la Barceloneta resultà un aconeximent polític de gran importància pel discurs que en aquell acte feu el capdill regionalista En Francesc Cambó.

El distingit polític català definí les modalitats característiques de la Lliga, assolint la seva paraula una concreció i una oportunitat escaienta recordant les victòries aconseguides en la lluita per la llibertat de Catalunya per la gran massa catalanista que sempre ha seguit les inspiracions de la Lliga.

Recordà que la Lliga sempre ha cercat la solució del problema català per vies de legalitat, concòrdia i harmonia i desitja arribar a l'assoliment total de la llibertat de Catalunya pel procediment evolutiu.

Atribuï els fracassos polítics a l'actitud dels radicalistes i extremistes i afirmà que l'experiència actual i l'experiència històrica ensenyen que les dues modalitats característiques adoptades per la Lliga d'ençà de la seva fundació i que informaren tota la actuació del gran català, En Prat de la Riba, són les úniques que han produït fins ara fruits de benedició per a Catalunya. En Cambó reconeix que la història d'Espanya consagra com a realitats tots els absurds, els polítics espanyols davant el plet de Catalunya adopten la mateixa actitud d'incomprensió que ha produït tots els desastres i totes les desmembracions d'Espanya, durant tres segles de vergonyosa decadència. Fou molt ovacionat i felicitat.

La gentada que assistí a l'acte fou grandiosa, palesant

l'expectació que regnava per a sentir al prohom català que tan bé ha sapigut tractar la qüestió del Marroc.

Les acusacions que en el Congrés formulà en Cambó contra els governs, exigint-los-hi les degudes responsabilitats per la seva gestió en el Marroc motivà la vergonyosa retirada d'aquells ministres que fugiren davant l'acusació valenta de l'actiu català a l'ensens que el canvi radical en la actuació africana, logrant la tornada dels presoners i a ben segur el retorn a les nostres llars del jovent que està purgant les culpes de l'imprevisió sistemàtica dels polítics espanyols.

Sembla que la paraula clara i definidora d'En Cambó ha fet renaixer la confiança i l'entusiasme en tots els catalans per a treballar per la nostra Catalunya.

Els nombrosos actes celebrats durant aquests dies i l'entusiasme que arreu domina, palesa ço que diem.

En el mateix dia 7, a les deu de la vetlla, l'Ateneu Nacionalista Verdaguier celebrà les obres d'embelliment fetes en la sala d'actes de dita entitat, gràcies a la generositat del soci protector En Josep M. Martínez Esteve amb un *lonx de germanor* parlant-hi els Srs. Cambó, de Riba, diputat de la Mancomunitat, Nadal i Escolà, regidors i altres prohoms del nacionalisme que assistiren a l'acte.

Tots elogiaren als socis de l'Ateneu, encoratjant-les a treballar al redòs de l'Escolà, catalanista de sempre.

Fou una festa, ben catalana i entusiasta.

R.

Via afora els polítics vividors.

LES NOSTRES INSTITUCIONS DE CULTURA

L'ORFEÓ CATALÀ

La existència de la nostra primera entitat coral constitueix una de les gestes més gentils i més exemplars que pot avui oferir, a l'observador, la Catalunya que pensa i que treballa.

El 17 d'octubre de l'any 1891 s'aprovà el reglament d'aquesta entitat. Foren els primers mestres en Lluís Millet, l'Amadeu Vives i en Josep M.ª Comella; contava amb 28 choristes i amb 37 socis protectors i anà a instal·lar-se al carrer de Lladó en el local que ocupava el «Foment Catalanista». Cantaren en públic per primera vegada, en un concert organitzat pel mestre Nicolau, el dia 5 d'abril de 1892, a la Sala Bernareggi del carrer de Ponent. Poc temps després, el 31 de juliol del mateix any, celebrà una prova d'estudis al saló de sessions del desaparegut Palau de Ciències.

Al 1893 anà a establir-se al carrer dels Canvis Nous, un any després al carrer de Dufort.

Poc temps després d'haver-se efectuat, amb tant sorollós èxit, els concerts celebrats per la «Capella Russa», fou creada la secció de nois de l'Orfeó (desembre 1895). L'han dirigida en Joan Gay, en Comella i en Francesc Pujol.

Na Emerenciana Wehrle i en Josep Lapeyra organitzaren l'any 1896 la secció de senyoretas.

El 11 d'octubre de 1896 el Bisbe

En Joaquim Cabot i Rovira, president del nostre primer orfeó

de Vich Dr. Josep Mergades bení davant la Verge de Montserrat la venerable Senyera que fou apadrinada pel comte de Güell, cantant-hi l'Orfeó *El Cant de la Senyera* d'en Millet, que avui pot ben dir-se que és l'himne de tots els orfeons i gairebé de tots els catalans.

L'any 1897 ocupà la casa Moxó (Plassa de Sant Just); allí es creà la capella de Sant Felip Neri i d'allí sortiren els cantaires per anar a pendre part en el Concurs Internacional d'Orfeons celebrat a Niza en el novembre del mateix any. Des d'allavors l'Orfeó ha sigut visitat per totes les celebracions musicals que han vingut a Barcelona, dedicant-li tots sentits elogis. En 1903 cantaren a Montpeller, Marsella i Perpinyà. En 1912 anà a Madrid on donà quatre concerts amb l'orquestra Simfònica que dirigia el mestre Arbós i un altre a Saragossa. El 14 de juny de 1914 donà dos concerts a París, un als Camps Elíscus i l'altre a la gran sala del Trocadero. El 20, 22 i 24 del mateix juny celebrà a Londres els concerts donats a la gran sala «Albert Hall». Arreu obtingué sorollós triomf i justes i sorolloses ovacions. Tothom ha regonegut i regoneix la gran vàlua de la nostra primera entitat coral que tan honora i treballa per la causa de la nostra Catalunya.

La colocació de la primera pedra de l'edifici social de l'Orfeó fou el dia 23 d'abril, diada de Sant Jordi, de 1905, inaugurant-se el 15 de febrer

de 1908 l'hermós palau projectat i dirigit per l'arquitecte En Lluís Domènech i Muntaner.

L'Orfeó Català ha fundat la Festa de la Música Catalana, sent la seva actuació tan feconda que no pot donar-s'en compte en una lleugera nota. Té també el Butlletí *La Revista Musical Catalana*; posseeix una important Biblioteca Musical.

Ha tingut quatre presidents: En Ferran Trulls, el malaguanyat Joan Millet, En Francesc Matheu i En Joaquim Cabot.

Els mestres avui son: En Lluís Millet, En Francesc Pujol, En Josep Comella, En Joan Salvat, En Vicens Gibert i En Frederic Lliurat.

Avui l'Orfeó Català entre homes, senyoretas i nois forma un conjunt de 300 choristes.

I per acabar volem dir una cosa per més que ja tothom la sap, que l'ànima de l'Orfeó Català ha sigut sempre el seu mestre En Lluís Millet, al seu entusiasme patriòtic i a la seva activitat encomanadissa es deu el miracle de l'existència a Barcelona del nostre Orfeó Català.

L'ACADÈMIA DE BONES LLETRES

La Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, quan ningú es preocupava de la llengua i de la ortografia catalana, hi mostrà un major

En Francesc Carreras i Candi, president de la Acadèmia de Bones Lletres

Ivon Escop, l'apòstol del ben parlar, fundador de la Lliga del Bon Mot

Teodor Dostoievski, novelista rus, autor d'«Els Germans Karamazov»

interès vers la mateixa, tant en treballs particulars dels seus individus, com en els col·lectius de la Corporació. En l'any 1814, l'acadèmic Mossèn Josep Pau Ballot i Torres publicà la *Gramàtica y apologia de la llengua catalana*, en temps que son conreu estava menyspreuat. Fou el primer en llevar-li aquest estigma del damunt, en 1839, En Joaquim Rubió i Ors iniciant la publicació de poesies catalanes. I aquest il·lustre acadèmic, amb dos companys de corporació literària, En Victor Balaguer i N'Anton de Bofarull i Brocà, restauraren en 1859 els Jocs Florals, secundats en llur iniciativa per altre prestigiós acadèmic a qui tant deu la literatura pàtria, En Manuel Milà i Fontanals.

Es distingeix, en Bofarull i Brocà, per sos treballs sobre nostre llenguatge; així publicà, en 1858, *La llengua catalana històricament considerada*, i més tart, *Estudios, sistema gramatical y cristomatia de la llengua catalana*; en 1867, amb col·laboració amb N'Adolf Blanch i Cortada, la *Gramàtica de la llengua catalana*.

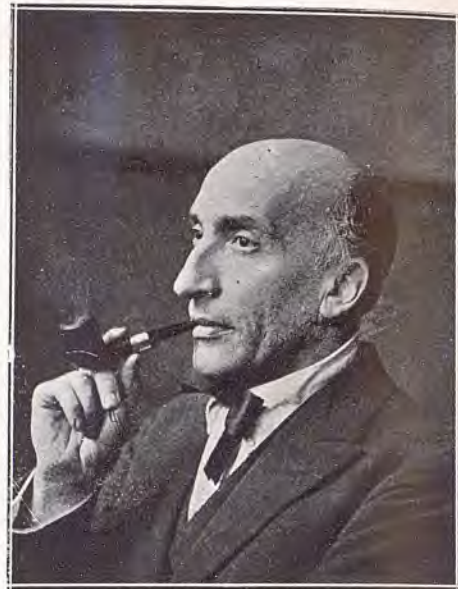
Les necessitats sorgides amb els Jocs Florals, obligaren a l'Acadèmia de Bones Lletres a prestar preferent atenció a la ortografia, considerant urgent

establir-la, i fer els possibles per dominar la anarquia imperant. D'aquí que, una ponència formada per els acadèmics N'Adolf Blanch i Cortada i En Josep Balari i Jovany tingués per resultat es publicàs en 1884 una *Ortografia de la llengua catalana per la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona*.

Des de llavors ençà molt hi podríem referir d'altres treballs i publicacions fetes per els acadèmics particularment, en prò del idioma patri, que la brevetat de la present nota

En Pous i Pagès, benivolgut empordanès notable comediògraf, autor de «Sants i Diables» i d'altres moltes comèdies que li han donat just renom

Jacques Copeau, director del «Vieux Colombine» i escenificador de la novel·la «Els Germans Karamazov»

no'ns ho permet recapitular. Al present, té acordat la Acadèmia, en juny de 1922, fer una revisió de la ortografia del 1884, ajustada, dita revisió, al criteri tradicional de Catalunya, essent-ne ponent En Francesc Mathieu i Fornells, lo qual es resoldrà en el present curs acadèmic, que és el CXCV de la seva existència corporativa.

LA LLIGA DEL BON MOT

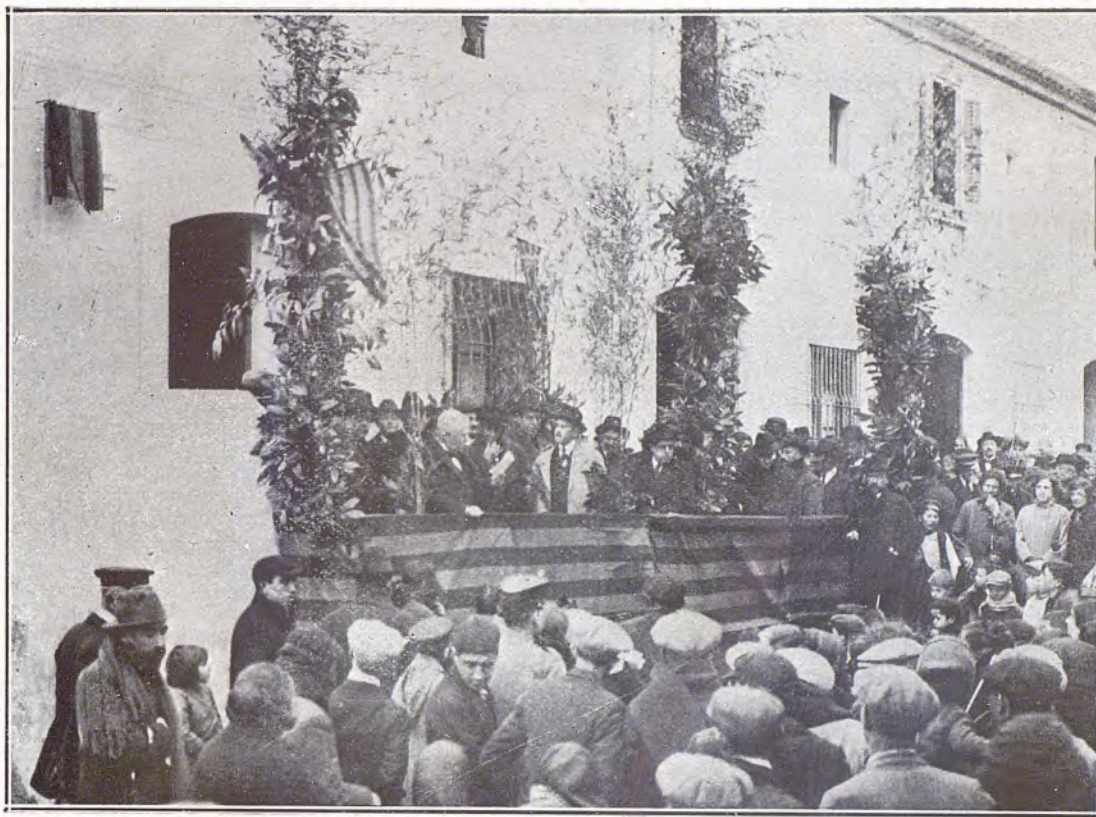
Era un tartamut el qui aconseguí dels Faraons la llibertat del poble hebreu, Moisès, i fou una sola pedra en mans d'un jove pastor, David, la qui aterrà a Goliath, desbaratant els exèrcits dels filisteus. Un món enter bullia en la pensa d'un pobre navegant, Colomb, i fou una pastora, Joana d'Arc, la Donzella d'Orleans, la qui enardí en la guerra i portà a la victòria els exèrcits destroçats d'una França caiguda.

Nosaltres creiem en la força de la nova idea i en l'eficàcia exemplaríssima de la «Lliga del Bon Mot», nascuda a Catalunya. Aquesta «Lliga» tindrà la virtualitat d'atraure l'interès i l'atenció de les altres institucions de cultura que cuidaran de fer arribar la cultura als llavis, foment en un sol ésser el llenguatge literari i el dialecte espontani de cada lloc.—G.

Scheherazade, un del ballets que sobre'l gel han ballat les dansarines ruses en el Tívoli

FESTA AL MASNOU

Acte de descobrir la pedra en el carrer que suara portà el nom de D. Joan Mirambell i Bertràn, capità de la marina mercant, fill de la catalaníssima vila del Masnou

SALVE

Per la joia dels camins, clars de sol, entre oliveres;
per la blava salvatgia dels penyals, vora la mar;
pel silenci dels afraus, i el repòs de les cimeres;
pels vells temples que s'enrunen, i els que ha poc s'han redreçat
Llibertat!

Massa sang hi ha en les venes per donar-la a'l sol i a l'aire
massa vida hi ha en la terra, per les vinyes i els sembrats.
I el glatir de melangia, i la plàcida enyorança,
no s'és fet pels pins indòmits ni pels vents descabellats;
que els pins volen terra lliure,
i els vents criden: Llibertat!

I la raça de la terra duu la terra dintre l'ànima;
els seus múscles són de roure i els seus ulls són fets de mar,
té als sentits la pagania de l'aroma de les coses,
i en el front el crisma d'oli, i de vent, i de combat.
Nostra raça és Llibertat!

Quan tritllegin les campanes en la Pasqua dels Cenobis
i les viles s'endomassin al miracle ressorgent;
quan tinguem la fortalesa de la nostra vida antiga;
quan la llengua sigui nostra, i el voler, i el pensament,
quin florir, aquesta terra!
quin florir més resplendent!...

I quin goig de viure en ella, tots ardits de glòria nova;
i semblar sense temença, i collir sens recelar;
i trenar les nostres danses entre branques d'olivera;
i cantar les cançons nostres a la vora de la mar.
Dir a l'aire Catalunya!
i respondre'ns: Llibertat!

MIQUEL DE PALOL I FELIP.

L'OMNIPOTENCIA

(SCHUBERT)

Glòria a Jehovah, mon Senyor!
El cel i la terra ta glòria van cantant.

Glòria! Glòria a Jehovah!

No sents? Quan parla, el món tremola
i de terra i de cels la cançó vola:
Glòria al Senyor! Glòria al Senyor!

No sents? L'oreig sospira
com dolça lira:
guaita l'abril
florir gentil
i els camps omplir-se de flors belles.
No veus al cel, al cel titilar les estrelles?
I del llamp tot l'esclet brillar?
I el tro que brama
fent al món tremolar?
Ton cor anguniós ho proclama
i trèmol diu: Pietat, pietat, Senyor!

Qui l'adora amb fervor
son braç cobreix tothora.
Ets Nostr'Amo, Senyor!
De genolls tot el món t'adora.
Glòria a Jehovah, Déu, Senyor!

TRAD. PERE J. BASSEGODA.

ELS NOSTRES PINTORS

EXPOSICIÓ RAURICH

El dia 23 de desembre s'inaugurà, a les Galeries d'Art-Areñas (anexes a l'Hôtel Ritz), l'Exposició Raurich. Ha estat oberta al públic fins el dia 20 del mes de gener.

Ningú ignora que En Nicolau Raurich és avui un dels nostres artistes més eminents i representatius. En presentar ara al públic que visita les exposicions barcelonines (sempre frisos de novetats), algunes teles importants, ha palesat un cop més que posseeix un domini absolut, miraculós, de la paleta. La seva tècnica és, en veritat, ben rica i saborosa, i la seva visió és sempre ben aguda.

Ben pocs artistes contemporanis poden ésser comparats amb l'autor de *Solitud* (quadro admirable, sentidíssim, que posseeix el nostre Museu Municipal), pel que respecta la varietat i, d'altra banda, el domini de la tècnica. En Raurich, en efecte, és un pintor clàssic en produir, per exemple, el seu bodegó intítulat *Botels*. És un pintor atrevitíssim, personalíssim, en plasmar, damunt la tela, la *Caseta llevantina*, *Visió mediterrània* i *Costa brava*. És un pintor gaire bé ingenu en crear el seu quadre qualificat de *Primavera*. En l'obra susdita, no hi cerqueu cap *truc*, cap martingala de pintor. L'artista, humil, esdevé un simple *copista*, un interpretador. Expressa, fixa amb claretat, el que la Natura, generosa, ofereix als seus ulls. I en Raurich pinta, en tal cas, com ho faria un primitiu. Com tot això esdevé ple de vida i ric d'ambient, de color i, sobre tot, de bonics caires, de *matisos*!

«Visió Mediterrània». N. Raurich

«Primavera». N. Raurich

Fotos Serra. Galeries Art-Areñas

Però si en Raurich apareix sorprenent, desconcertant, en considerar-lo des del punt de mira tècnic, no és menys sorprenent i desconcertant si l'estudiem, si l'observem des del punt d'albir purament espiritual. En Raurich, recordem-ho, pinta la llum com pot ésser cap més dels pintors nostres sabria fer-ho. Les seves teles apareixen sovint encegadores. La llum hi vibra, hi canta, realment, de manera triomfadora. Fixeu-vos, però, en el seu quadre: *Noctambular*, darrerament exposat a les Galeries d'Art-Areñas, i evoqueu el record d'altres produccions del mateix pintor, del mateix mestre, i dicu-me si és possible sentir ja més pregonament, més íntimament, l'hora pintada, remembrada. Ultra el color del paisatge i la seva estructura, aquí hi batega ja un nou element, que pocs pintors saben sentir i sobre tot fixar damunt la tela: l'ànima de l'hora o del paisatge. El mateix podríem dir respecte a un altra quadro d'En Nicolau Raurich, també exposat darrerament: *Tardor*. Oh el bell i suggestiu aplec de bells matisos tardorals!

Però no podem pas parlar, en aquesta nota ràpida i forçosament breu, de tots els quadros d'En Nicolau Raurich, exposats aquests darrers dies al bell saló de les Corts Catalanes. Però havem volgut ofrenar, això sí, als nostres llegidors benivoluts, un sentit comentari.

En Raurich és, doncs, un dels nostres artistes més eminents i representatius. Es també, repetim-ho, un dels nostres pintors més sorprenents, més admirables i desconcertants.

P. C.

GERONA. — Vista des del Ter.

FUTBOL

HOCKEI

El partit Júpter-Terrassa.

Nuremberg contra el F. C. Barcelona.

La sèrie de grans partits internacionals organitzada pel primer club de Catalunya, ha sigut un esdeveniment sensacional.

El 1.er F. C. Nuremberg, campió d'Alemanya, vencedor en 1922 per tres gols a zero, del formidable Sparta de Praga al propi camp d'aquest, fou vençut pel nostre gran equip del Barcelona el dia 6 de gener per 2 a 1 i el dia 7, per 4 a 2.

Presenciaren els partits cada dia, més de trenta mil espectadors. Els nostres jugadors foren justament ovacionats.

El nostre Europa guanyà a Madrid, contra el Racing-Club per 5 a 3 i 4 a 3 respectivament. Rebin la nostra coral enhorabona.

La selecció espanyola de hockeistes jugà aquí per primer cop contra l'equip nacional de França, obtenint una esclatant victòria.

Foren, doncs, belles jornades.

F. C. SERVETTE — F. C. BARCELONA

El F. C. Barcelona al recollir el desafiament que li feu el F. C. Servette, de Suïssa, es preparà a lluitar amb el seu onzè complet, figurant-hi els jugadors internacionals Alcántara, Samitier i Piera.

Els dos partits que es celebraran els dies 10 i 11 de febrer seran interessants de veres ja que'ls suïssos volen continuar els èxits assolits en la present temporada. Per 8 gols a 0 guanyà a l'equip d'Holanda, empatà a 2 gols amb l'equip d'Itàlia i guanyà per 2 a 0 al d'Austria.

Té el Servette 4 jugadors d'alta classe: *Parhe*, autor material de la derrota que sofriren els austriacs, ja que fou ell qui marcà els 2 gols; *Feimann*, el defensa colossal; *Bouvier* i *Ricard*.

Estem segurs que aquests partits demostraran els progressos realitzats pels suïssos i serviran de gran entrenament en els nostres pels grans partits que té de jugar. — R.

Els grans partits de Hockey. L'Equip francès.

Una de les bones jugades.

Grans Partits Internacionals

Dies 10 i 11 de Febrer

Servette F. G.

de Ginebra Campió de Suïça

contra

Futbol Club Barcelona

Campió de Catalunya i Espanya

CAMP DE LES CORTS A LES 3'15 TARDA

PREUS

Llotges, 35 ptes; Tribunes, 5 ptes; Preferències, 2'50 ptes;
Goals i laterals, 1 pta. i

Entrada general 2 ptes.

Teatre Català Romea

TELÈFON 3500 A

Dies 25, 27 i 29 del corrent

GEMIER

Tres úniques funcions

Tartuffe

de Molière

L' Autoritaire

d'Henry Clere

La Rabouilleuse

d'Emile Fabre

sobre la novel·la de Balzac

A Contaduria s'abona i admeten encàrrecs per
a totes les funcions

Teatre Tívoli

Divendres 16 de Febrer

DEBUT

ESPERANÇA IRIS

Teatre de la Comèdia

Dijous 15 de Febrer

Inauguració del Teatre d'infants

Programa:

Pitarra i Guimerà

A les 4 de la tarda

IV FIRA OFICIAL DE MOSTRES

17-28 MARS 1923

En aquesta data tindrà lloc a Barcelona el primer Congrés Hispano-Americà, en el qual s'estudiarà especialment la eficàcia de la Fira com a instrument d'intercanvi

BARCELONA

Llibreria Subirana

PORTAFERRISSA, 14
APARTAT, 203
TELÉFON 1579 A

LLIBRES

Religiosos, Científics, Literaris i d'Art de totes classes i procedències - Secció de bibliografia a disposició dels clients de la casa.

Gran assortit en objectes d'Art Religiosos - Per a regals: plomes font de les millors marques

B A R C E L O N A

Col·legi de Sant Jordi

PRIMER EN SA CLASSE
FUNDAT L'ANY 1898

PER

EN FRANCISCO FLOS I CALCAT

CASP, 43, PRAL.

☞ (entre Bruch i Girona) ☞

Ensenyança racional i graduada. Idiomes, Comerç, Caligrafia, Música, Solfeig, Gimnàsia sueca, rítmica i gràfica

PÀRVULS, ELEMENTALS I SUPERIORS

Campionats del món de Tennis

Equips de la Gran Bretanya, França, Suïssa, Polònia, Dinamarca, Portugal, Romania i Espanya

Els millors jugadors del món

Palau de la Indústria del Parc

Dies 1 a 11 de febrer

Des de les deu del matí a les cinc de la tarda

Entrada general 2es ptes.

COGNAC J&F MARTELL

MAISON FONDÉE
EN 1715

PRODUCTE NATURAL dels VINS
recollits i destil·lats en la mateixa regió del COGNAC

vos és indispensable si voleu conservar
l'hermosura de la vostra joventut

PIPPERMINT GET

LE MEILLEUR DES RAFRAICHISSEMENTS

GET FRÈRES

MAISON FONDÉE
EN 1796 A

REVEL (H.G.)

Ploma-font
estilogràfica automàtica

SWAN

Elegància
Solidesa
Comoditat

Demaneu-la a les papereries

EL DENTOL

AIGUA

PASTA

POLVOS

SABÓ

*Què fas, golafre? això no es menja; no veus que
és el DENTOL per a netejar les dents?*

és un dentífric
antisèptic i deixa un
perfum molt agradable

LONDRES ?

CATALANS
que visiteu Londres,
aneu a l'**HOTEL CECIL**

ÉS LA MILLOR MARCA
de LLET CONDENSADA la de
EL PAGÈS

INDÚSTRIA LLETERA, S. A.

Ofcines: Plaça Catalunya, 9
Magatzem: Trafalgar, n.º 64
Telèfon 727 S. P.

BARCELONA

Festes de Carnaval

Especialitat en:

Marrons glacés * Caramels àcids * Ametlles
Confits * Fruites, etc.

Visiteu la nostra exposició d'objectes d'art